

**Uchwała Nr/2024
Rady Miejskiej w Przemyślu z
dnia 2024r.**

w sprawie wyrażenia opinii, dotyczącej zasadności wzniesienia pomnika

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Jedn. tekst: Dz. U. z 2024r. poz. 609 z późn. zm.) oraz § 3 ust. 2 Uchwały Nr 61/2015 Rady Miejskiej w Przemyślu z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie zasad wznoszenia pomników na terenie Gminy Miejskiej Przemyśl, **Rada Miejska w Przemyślu**

uchwała, co następuje:

§1

Uznaje się za zasadne wzniesienie pomnika - obelisku poświęconego pamięci ks. mjr. dr. Mikołaja Drużbackiego, na terenie komunalnego Cmentarza Wojskowego w Przemyślu przy ul. Przemysława (dz. 975 obr. 212 kw. 9). Inicjatorem budowy pomnika są Kluby RODŁO Ziemi Raciborskiej i Głubczyckiej

§2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Przemyśla.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 28.05.2024r. Kluby Rodło ziemi Raciborskiej i Głubczyckiej zwróciły się do Rady Miejskiej w Przemyślu o wyrażenie pozytywnej opinii w sprawie zasadności wzniesienia pomnika – obelisku poświęconego pamięci ks. mjr. dr. Mikołaja Drużbackiego, na terenie komunalnego Cmentarza Wojskowego w Przemyślu przy ul. Przemysława.

Urodzony 11.07.1895r. w Wieliczce. W czasie I wojny światowej ochotnik Legionu Wschodniego, a po jego rozwiązaniu 21.09.1914 Legionów Polskich (3. Pułk Piechoty 1. Batalion 1. Kompania, który po 08.05.1915 wszedł w skład II Brygady Legionów pod dowództwem gen. Józefa Hallera). Uczestniczył we wszystkich walkach jednostki: w kampaniach karpackiej (1914), bukowińskiej (1915), besarabskiej (1916) i wołyńskiej (1916-1917). Po kryzysie przysięgowym 09-11.07.1917, gdy większość żołnierzy Legionów Polskich, na zalecenie jego dowódcy naczelnego, Józefa Piłsudskiego, odmówiła złożenia przysięgi na wierność Królestwu Polskiemu (marionetkowego tworu powołanego przez Cesarstwa Niemieckie i Austro-Węgierskie) i dotrzymanie braterstwa broni wojskom Niemiec i Austro-Węgier do końca I wojny światowej, wystąpił z Legionów i powrócił do Seminarium Duchownego w Przemyślu.

03-12.11.1918, za zgodą biskupa, wziął udział w obronie Przemyśla zaatakowanego przez ukraińskie bandy. Następnie, już po odzyskaniu przez Polskę niepodległości 11.11.1918, wstąpił do Wojska Polskiego. W stopniu ogniomistrza w 4. Baterii 2. Dywizjonu 1. Pułku Artylerii Polowej Legionów wziął udział w wojnie polsko-ukraińskiej 1918-1919, uczestnicząc w obronie oblężonego 22.11.1918-22.05.1919 Lwowa, i walkach w Małopolsce Wschodniej.

Po niemieckiej inwazji Polski w 09.1939 (tuż przed rosyjską inwazją) i rozpoczęciu II wojny światowej pomagał rannym podczas niemieckich nalotów na Warszawę.

07.09.1939 wraz z bpem Gawliną — towarzyszącemu, zgodnie z Regulaminem duszpasterstwa wojskowego, Naczelnemu Wodzowi Polskich Sił Zbrojnych — opuścił stolicę.

Zmarł 11.09.1939 w Łucku, podczas nalotu niemieckiego (źródło: strona internetowa parafii Rzymskokatolickiej pw. św. Zygmunta w Słomczynie. Martyrologium duchowieństwa — Polska lata 1914 – 1989)

Zgodnie z § 3 ust. 2 Uchwały Nr 61/2015 Rady Miejskiej w Przemyślu z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie zasad wznoszenia pomników na terenie Gminy Miejskiej Przemyśl w przypadku pozytywnego zaopiniowania wniosku, właściwa komisja do spraw ochrony dziedzictwa kulturowego, przygotowuje projekt uchwały w sprawie wyrażenia opinii w sprawie zasadności wzniesienia pomnika.